

dårlige veje og en ringere trafikikkerhed i nogle amter. Nogle amter vil naturligvis gøre meget ud af vejene, og det er godt, mens andre af økonomiske årsager bliver nødt til at forsømme vedligeholdelsen. Vi kan jo se, at når man planlægger budgetter ude i amterne, er de første ting, der altid ryger, når riget fattes penge, trafikinvesteringer og vejinvesteringer.

Vi mener heller ikke, at det er rimeligt, at kommunale selskaber skal løse de store nye driftsopgaver. Det er ikke en offentlig opgave, for kun ansvaret for vedligeholdelsen må være det offentlige. Vi mener, at disse opgaver kan løses bedre og billigere af de mange private entreprenørfirmaer, som godt og effektivt vil kunne udføre de nødvendige opgaver efter licitation, en licitation, som ikke skal foregå i konkurrence med offentlige driftsselskaber. Men regeringens aftale vil sandsynligvis medføre store offentlige driftsselskaber med flere ansatte i såvel staten som amterne. Deres løn kan kun betales af skatteyderne, som sandsynligvis kommer til at betale lidt mere skat og nogle steder får lidt dårligere veje.

Overordnet kan man også med rette spørge, hvorvidt amterne i det hele taget kan varetage denne opgave og de forpligtelser, som aftalen indebærer. Når man ude i den enkelte amtskommune, ude i det nære samfund skal prioritere mellem sygehuse, miljø, sundhed og veje, så tror jeg ikke, der er mange, der er i tvivl om, at vejene nok næsten hver eneste gang bliver taberen i det prioriteringsspil.

Dette forslag burde handle om at sikre borgerne bedre veje og vejforhold. Problemet er, at der ligger helt andre økonomiske incitamenter til grund for forslaget. Det finder vi fra konservativ side helt uacceptabelt, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Det forslag, der ligger her, er noget, der har været diskuteret i de politiske partier igennem mange år. Inden jeg kom i Folketinget, sad jeg i Vestsjællands Amtsråd i teknik- og miljøudvalget, og dér kunne vi i hvert fald ikke forstå, at når vi kom med nogle indstillinger om, hvordan vejene i amterne skulle være, f.eks. hvor der var et black spot, der skulle forbedres, at så røg det ind til København, og der sad så nogle embedsmænd og satte plusser og minusser, uanset hvad vi mente i amtskommunen. Det mener vi ikke var den rigtige måde at køre den slags ting på.

Vi går ind for decentralisme, og derfor mener vi også, at det forslag, der ligger her, er udmærket. Vi er i hvert fald positivt indstillet over for det. Det er måske lidt tilfældigt, hvilke veje der er blevet udvalgt til at skulle være amternes, og hvilke der nu skal være hovedveje osv., og det vil vi godt se på. Men i hvert fald er størstedelen af SF's gruppe indstillet på at være positiv over for forslaget. Men vi har en hel del spørgsmål, som skal stilles undervejs, og det vil vi selvfølgelig gøre og så tage endelig stilling, når vi kommer så langt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er jo festligt. Her hører vi Venstres ordfører tale om, at tingene skal afgøres nær på borgerne, og SF's ordfører taler om decentralisme.

Men var det ikke interessant at se på, om det koster borgerne, hvad sikkerhed angår, og hvad penge angår, og andre ting, som jeg skal komme tilbage til senere. Det er da også en del af det.

Derfor vil jeg stille et spørgsmål til hr. Tommy Dinesen, men hr. Sander kan da også godt føle sig animeret. For nogle få år siden havde vi nogle telefonselskaber, som hed KTAS, JTAS, og der var Fyns Telefonselskab, og så var der endda et særligt et nede i Sønderjylland. De blev slået sammen. Det var CD slet ikke ivrig for, men vi gik med og kunne godt se fordelene ved det, men Venstre var bestemt meget ivrig for det, og SF støttede det også. De skulle altså centraliseres, fordi det gav den bedste konkurrenceemulighed internt og eksternt og de bedste økonomiske fordele. Hvorfor gælder det nu slet ikke mere på det her område?

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Man kan hive nogle eksempler frem og sige, at der er sket centralisering her og der er sket decentralisering andre steder, men at blande pærer og æbler sammen på den måde, som hr. Arne Melchior gør, kan man altså ikke.

Jeg forstår godt, at teleselskaberne er blevet centraliserede. Man kan f.eks. se i Amerika, hvor der skete en stormulykke, engang jeg var til generalforsamling i FN, og hvor man overhovedet ikke kunne sørge for, at det hele blev oprettet igen. Det tog 14 dage.

Man står også for øjeblikket i et andet konkurrenceforhold inden for teleselskaberne, og jeg tror ikke på, at man kan overleve, hvis man har seks eller syv telefonselskaber eller hver by har sit lille telefonselskab.